

Θεόδωρος Μουζάλων, μαθητὴς τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου, μετὰ ἱκανὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας ἐτιμῆθη τῷ τοῦ μεγάλου Λογοθέτου ἀξιώματι ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαῆλ τοῦ Παλαιολόγου μετὰ τὸν θάνατον Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτου. Ὁ Μουζάλων παρουσιάσας ἐν τῇ κατὰ τοῦ Βέκκου ἐν ἔτει 1284 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσῃ Συνόδῳ ἤλεγξε τοὺς οὐκ ὀρθῶς φρονοῦντας περὶ τὸ δόγμα τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως Ἰωάννην τὸν Βέκκον, Κωνσταντῖνον Μελιτηνιώτην καὶ Γεώργιον Μετοχίτην. „Εἰ μὴ Γρηγόριος ὁ Πατριάρχης, λέγει ὁ Γρηγοῤῥᾶς, καὶ Μουζάλων ὁ μέγας Λογοθέτης σοφίας περιουσία καὶ Γραφῶν ἱερῶν ἐκλογαῖς ἀντεῖχον καὶ τὸν σφοδρὸν ἐκείνον χειμῶνα τῆς παλαμναίας ἐκείνης ἀνέστελλον γλώττης (τοῦ Βέκκου), τάχ' ἂν τὸ ψεῦδος κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλάμβανε κράτος καὶ τῆς ἀρετῆς ἢ περιεργία τὸ πλεόν εἶχε“ (α). Ἐγραψεν ὁ Μουζάλων Λόγον ἀντιρρητικὸν κατὰ τῶν τοῦ Βέκκου βλασφημιῶν, ὃς σώζεται ἐν τῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ. Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος λέγει ἐν ἐπιστολῇ ἀνεκδότῳ πρὸς τὸν αὐτὸν Μουζάλωνα τάδε. „Ὅνπερ κατὰ τῶν τοῦ Βέκκου ἀδολεσχιῶν, ἧ οὐ τινος ἄλλου, λόγον ἐκδεδωκέναί τὴν σὴν οἶδα σοφίαν· εἰτ' ἐγὼ παρά σου δεξάμενος καὶ ἀναγνοὺς καὶ θαυμάσας ἔχειν ἐμαυτῷ δεῖν ἐνόμισα“.

Γεώργιος Παχυμέρης, ἐγεννήθη ἐν Νικαίᾳ ἐν ἔτει 1242 ἐκ γονέων φυγόντων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἄλωσιν αὐτῆς. Ὁ Παχυμέρης ὑπὸ μὲν τῆς Ἐκκλησίας ἔλαβε τὸν τοῦ Διακόνου βαθμὸν, ἐτιμῆθη δὲ καὶ τῷ ἀξιώματι τοῦ Ἱερομνήμονος καὶ τῷ τοῦ Πρωτεκδικίου, ὑπὸ δὲ τοῦ βασιλέως ἐτιμῆθη τῷ τοῦ Δικαιοφύλακος ἀξιώματι (β). Ἐτε-

(α) Γρηγοῤῥᾶ Ἱστορ. λόγ. ζ' σελ. 170.

(β) Βλ. τὸ προσίμιον τῆς ἑαυτοῦ ἱστορίας.

